

VILNIA I KRAJ

niezaležny biełaruski tydniovič

Ad Redakcyji

«Vilnia i Kraj» — heta pieršy tutejšy biełaruski tydniovič z časou vajny. Pierad vajnoj, pry Polščy, u Vilni vychodziła šmat biełarskich hazet i časopisaū. Pa nazvach i tyražy svaich vydańiaū biełarusy byli na drugim miejscy. A jašče raniej, da revalucyji, u Vilni žjaviliasia pieršaja biełarskaja hazeta «Naša Niva». Kali ž pryhadać i zusim staruju historyju, dyk tut, u Vilni, namahańiami Frańciska Skaryny naradzilasia pieršaje biełarskaje drukavanaje słova. Niechta moža spytacca: adkuł, čamu, pry čym tut, u Vilni, biełarusy?

Apošnija 50 hadoū na Vilenščynie rabiłasia ūsio, kab padbitaja ū stalinskija časy biełaruščyna nikoli bolš nie padniata hałavu. Ale my jość, my žyvem, jak i spradvieku žyli ū Vilni j krai našja pрадziedy j dziady. Nia dziva, što sama sučasnaja biełarskaja mova stvaryłasia ū vilenskich biełarskich havorak. Tut pačynalisia biełarskija škola, kašcioł i pieršy naš muzej, i pieršyja palityčnyja arhanizacyji. Da vajny Bielarskaja Hramada naliczała sto tysiac udzielnikaū i była samaj vialikaj arhanizacyjaj pracownaha narodu ū Eǔropie. Ciapier

ničoha hetaha niama. Ale zastalisia ludzi, biełarusy, jakim patrebnyja i svaje školy, i svije sviatyni, i svoj druk. Jak pisau biełarus-vilenčuk Frańcišak Bahuševič: «Jano dobra, a navat i treba viedać susiedzkija movy, ale najpierš treba viedać svaju».

Hod tamu ū Vilni adrodziłasia j ciapier vychodzić pieršaja biełarskaja hazeta «Naša Niva». Jak i koliś, jana — dla ūsich biełarsaū, dzie b jany ni žyli: ci to ū Respubly Bielarusi, ci to na Smalenščynie, ci ū Amerycy, ci ū Aǔstralii, ci ū nas na Vilenščynie. A ciapier Redakcyja «Našaj Nivy» pastan viča wydavać jašče »hazetu — mienšuju, e ē čaściejšuju, — specjalna dla biełarscaū Vilenščyny.

«Vilnia i Kraj» budzie pisać pra patreby biełarsaū dla biełarsaū. My pastarajemsia stać žyvym lusterkam ludzkich klopataū i žadańiaū. My — razam z Vami, z Vašymi dopisami j telefonnymi zvankami, najaždžajući da Vas i čakajući Vas u siabie, u Redakcyji. Pišecie, telefanujcie, prychodźcie. My mieścimsia ū Vilni, na ulicy Žyhimonta, dom 12/2. Naš telefon: 22-41-61.

Z našaha žycia

KRONIKA

* * *

11 i 12 žnūnia ū Vilni
haščiavali pradstaūniki
bielaruskaj emigracyji z
Ameryki spadary Janka
Zaprudnik i Utadzimier
Nabahiez. Adbyliśia susterčy dy
hutarki ū roznych vilenskich
bielaruskich zhurtavańlach.

* * *

Pa užajemnej damoūlenasći
hazeta «Astravieckaja praūda»
Astravieckaha rajonu i hazeta
«Vilnia» Vilenskaha rajonu
pačynajučy ū lipienia hetaha
hodu naładzili abmien
prahramami telepieradačau
Bielarusi i Lietuvy.

* * *

30 lipienia Vilniu pa darozie
z Miensku i Połacak naviedała
vialikaja hrupa amerykanskich
bielarusaū. Hości pažnajomilisia
z prykmetnaściami horadu,

uziali ūdziel u adkryēci na
Rosach pomnika vlandomamu
bielaruskemu dramaturhu J
piśmieniku Frańčišku
Alachnoviču, sustrelisia z
pradstaūnikami bielaruskaj
hramadzkaści Vilensčyny.

* * *

Kaardynacyjnaja Rada
Bielaruskich Zhurtavańlach
Vilensčyny atrymał asicyjny
adkaz na svoj Zvarot da
Staršyni Viarcheūnaje Rady
Lietuvy sp. V.Landsbierhisa
adnosna adnaūleńnia
praciahlaści bielaruskich
telepieradačau na Lietuiskim
telebačańi. «Praciahlaść
bielaruskich telepieradačau,
— skazana ū adkazie, — była
abmiežavanaja ū suviazi sa
składanaj ekanamičnaj
sytuacyjai u Respubly. I tolki
na letni peryjad. Pačynajučy od
1 vieraśnia 1992 hodu
praciahlaść hetych pieradačau
znoū budzie daviedzienaja da 20
chwilinaū na tydzień».

* * *

11 žnūnia na chvalach
Televizii Ūschodniaj Lietuvy
vyjšla ū esir pieršaja 30-
chwilinavaja bielaruskaja
telepieradača «Rodny kraj».

* * *

Kala miesiąca ū sviač
baćkou u Lentvarovie pad
Vilniu haščiavaū bielarusk
kampazytar Mikoł Stoma.
Spadar Stoma pieradaū u der
Bielaruskemu Muzeju, jakl
adradžajecca ū Vilni, kaštoūnyja
autohrafy muzyčnych tvoraū dy
čarnaviki kampazytara J
salkioraznaúcy Paūla Karuzy, a
taksama ceļuji biblijatečku
bielaruskich knih, časopisaū dy
hazel. U kancy žnūnia sp.
Stoma vyjechaū ū Vilni ū
Varšavu, dzie praciahvaje
navuku ū Muzyčnaj Akademii.

* * *

20 žnūnia ū Kovienskim
Muzei Tadasa Ivanauskasa
adkryłasia mižnarodnaja vystava
palaūničnych trasejaū. Da
adkryēcia vystavy prymierkowany
sympozijum «Palavańnie i
achova prirody». Siarod inšich
u mierapryjenstvach brała
ūdziel i bielaruskaja delehacyja.

KŁOPAT № 1

Naprykancy leta dla bielarusaū
vilencukou kłopat najhałaūniejšy —
bielaruskaja škola. Upieršyniu pašla
50-hadovaha pierapynku pr
ruskamoūných školach stvarajucca
bielaruskija klasy. Usio naučańnie i
vychavańnie ū hetych klasach budzie
vieścisia pa-bielaruskū.

Adnačasova z pačatkovaj školaj
supracoūniki Katedry Bielarusistyki
Vilenskaha Pedahahičnaha Universytetu
rychtujuć da adkryēcia Bielaruskiju
Himnaziju. Zakončyūšy 4 klasy
pačatkovaj školy, dzieci zmohuć
atrymać dobruju siaredniuju adukacyju
ū himnazii.

U bielaruskaj pačatkovaj škole i
himnazii asablivaja ūvaha budzie

žviernutaja na vyučeńnie dziaržaūnaj
letuiskaj movy, a taksama roznych
zamiežnych movau, kab potym možna
było biaź ciažkaściaū pracavać ci
atrymać vyšeju adukacyju na
Bielarusi, u Lietuvie ci ū luboj inšaj
krainie śvetu. Spiašajciesia, ziemlaki! U
bielaruskich klasach i himnazii čakajuć
Vašych zajavaū.

Padajem adresy i telefony
arhanizataraū:

Bielaruskaja klasa ū škole № 13
(vul. Kanarskaha, 34), nastaūnica —
Halina Sivałava, telefon: 66-70-42 (ad
9.00 da 12.00).

Bielaruskaja klasa ū Vialejcy (Novaj
Vilni) ū škole № 51 (vul. Karklenu,
13). Tel.: 67-47-14. Nastaūnica — Nina
Paškievič.

U spravie biełaruska-lietuviskaj miažy

Zajava Kaardynacyjnaje Rady Bielaruskich Zhurtavańiaū Vilenščyny

Kaardynacyjnaja Rada Bielaruskich Zhurtavańiaū Vilenščyny nakiravała ū Viarchoūnyja Saviety Bielarusi j Lietuvy zjavu, u jakoj vykazvajecca zaniepakojenie namieram uładaū Respubliki Bielarusi j Lietuviskaje Respubliki zakryć miažu pamiž džiuma dziaržavami.

Pra taki namier, — skazana ū zjavie, — śviedčać vykazvańni aficyjnych asobaū, publikacyji druku j realnyja zachady uładaū: uviedzieny pamiežny kantrol, u tym liku dla žyharoū pamiežza, planujecca vizavy režym pierajeżdu praž miažu; nienaturalna zavyšanyja taryfy na pasluhi suviazi; staū niemahčymy žyllovy abmien pamiž haradami Vilenščyny j RB i h.d.

Niaūžo treba było wyzwalacca ad izalacyjanickaha kamunistyčnaha režymu dzieła taho, kab užwieści novuju zaslonu tam, dzie jaje nikoli nie było?!

Pamiž Vilenščynaj i Bielarusiaj saprądy nikoli ū historyji nie było miažy. I taja zasłona, jakuju ułady stvarajuć sioñnia, — heta zusim novaja histaryčnaja realija, skiravanaja na abmiežavańnie pravoū čałavieka, štučny padzieł tradycyjnaha etnakulturnaha rehijonu, dalejšaje adčužeńnie Vilni jak histaryčnaha j duchōñaha centru ad biełarskaha narodu.

Taja zasłona, jakuju va ūhodu palityčnaj kanjunktury budujuć pamiž biełarusami Vilenščyny j biełarusami Respubliki Bielarusi, pieratvaraje dziasiatki tysiąc karennych žycharoū Vilenščyny biełaruskaje nacyjanańci ū prysłych ludziej na ūłasnaj ziamli. Tym samym ułady RB zdymajuc ž siabie adkaznaśc za los hetaha nasielnictva, za budučyniu biełarskaha nacyjanańnaha adradžeńnia, jakoje biaź Vilni jak

duchoñaha faktaru — mała realnaje. A ułady Lietuvy praz novyja zakony ab hramadzianstvie j emihracyji zamacoūvajuć za vilenskimi biełarusami status emihrantaū.

My vymušanyja nahadać, što biełarusy spradvieku žyvuć na Vilenščynie, jany budavalii Vilniu, baranili jaje ad zachopnikaū. Tut vyjśli z druku pieršyja biełarskija knihi, tut starabiełarskaja mova stała dziaržaūnaj movaj Vialikaha Kniastva Litoūskaha, tut žyli, zmahalisia j zahinuli kiraūniki paūstańnia 1863 hodu, tut pačałosia naša na vjanalnaje adradžeńnie XX st., zviazanaje ž imionami Kupały, Kołasa, Bahdanoviča, z wydańiem hazety «Naša Niva», na padstavie vilenskich biełarskich havor iк stvaryū pieršuju hramatyku naša movy Branisłau Taraškievič. Tut i dahetul žvie biełarskaja mova, biełarski falklor. I heta niahledziać na toje, što za hady polskaha panavańnia j savieckaj Lietuvy, byli žniščanyja ūsie vilenskija biełarskija arhanizacyji i ūstanovy, školy, muzej, druk, usia vilenskaja biełarskaja intelihencyja. ~50 hadoū vilenskaja biełaruščyna viedała adno pryničeńnie, žniščeńnie j zaniapad. Novaja zasłona na miažy ž Bielarusiaj stanie daviaršeńniem palityki, skiravanaj na poūnuju pahibiel biełaruščyny ū Vilenskim kraji.

U zviazku z hetym Kaardynacyjnaja Rada Bielaruskich Zhurtavańiaū Vilenščyny patrabuje ad Viarchoūnych Savietaū Bielarusi j Lietuvy znajści mahčymaśc ažyćciaūlać dziaržaūnja intaresy, nie razryvajučy viakami žnitavanyja losy ludziej i narodaū.

Hod vučoby na biełaruskim fakultecie

Voš i skončyūsia jašče adzin navučalny hod u Vilenskim Pedahahičnym Universytecie. Mienavita ū hetym hodzie było adčynieniā biełaruskaje addzialeńnie, takoje doūhačakanaje j nieabchondnaje na rodnej vilenskaj ziamli. Ideja stvareńnia takoha addzialeńnia była aktyūna padtrymanaja ministerstvami adukacyji Lietuvy j Biełarusi, rektaram VPU sp. S.Razman. I voš 1 vierašnia 1991 h. na zaniatki pryzjali pieršyja 11 biełarskich studentau.

Za hod vučoby my nia tolki vyvučali biełarskuju movu, jakuju da universtyetu nie vyvučali nachuł, ale j mieli šmat zaniatkaū, žviazanych z historyjaj i kulturaj Biełarusi. U dadatka da akademičnaj prahramy my vučylisia tradycyjnym biełarskim ramiostvam: vycinancy, placieńniu pajaskou. Hetamu mastactvu nas navučała narodny majstar z Republiki Biełarusi T.Markaviec. Było šmat sustrečaū ź cikavymi ludźmi: L.Łuckievičam i M.Ramaniukom,

profesaram U.Aničenkam, Ł.Miatlūskaj i K.Kamockaj, šmat paezdak... Ale heta tolki pačatak, usio samaje cikavaje jašče napieradzie.

Sioleta adbylisia taksama značnyja ź nieny ū systemie vyšejšaje adukacyji Lietuvy. Prykładajecca šmat namahańiaū, kab našu adukacyjnemu systemu nabližić da eūrapiejskaj. Halouňy pryzcyp — samaadukacyja, tamu skaračajecca čas aūdytornych zaniatkaū. Uviedzienaje volnaje naviedańnie lekcyjaū, i składańnie studentami raskładu zaliakaū dy jspytan, kolkaśc jakich nie pavinna pieravyšać 11. Mianajucca j nazvy vyšejšych navučalnych ustanovaū. Naš instytut staū Pedahahičnym Universytem.

Sioleta na pieršy kurs pastupila jašče stolki ź studentau. Nas, biełarusistaū, stała ūdvaja bolš.

I.Bejnar, N.Savickaja,
studentki biełarskaha addzialeńnia
Vilenskaha Pedahahičnaha Universytu.

DARAHIJA IMIONY

U Vilni da 500-hodždzia naradžeńnia pieršadrukara Frańčiška Skaryny na domie, dzie kalis, jak miarkujuć, była jahonaja drukarnia, žjaviliścia novaja memaryjalnaja doška. Tekst — na lietuviskaj i biełarskaj movach, u vierchniąj častcy — bareljef z vyjavaju partreta Skaryny. Hetaja doška žjaviliścia jak symbol spradviečnaha sparadnieńnia dvuch narodaū, jakija mieli ū Vilni supolnuju stalicu. Adbylosia heta na chvali.

Uznaūleńnia biełarskich tradycyjaū u našym horadzie. Dla biełarsaū-vilenčukoū heta jak pieršaja viesnavaja łastaūka. Na praciahu apošnich dziesiaci-hodždziaū takoje nielha było sabie navat ujavić.

Ale hetym dasiahnieńiem nielha abmiežavacca. Tamu treba pradoūżyć sprawu stvareńnia memaryjalnych znakaū, jakija dapamohuć adnaūleńniu histaryčnaje pamiaci dla nas i dla budučych pakaleńniaū.

U minułym hodzie byū atrymany dazvol na zamieniu troch memaryjalnych došak. Džvie ź ich mieli być prymierkavanyja da jubilejnych dataū: 100-hodždzia Br.Taraškiewiča, stvaralnika pieršaje hramatyki sučasnaje biełarskaje movy, i 110-hodždzia klasyka našaj literatury Janki Kupaly. Trećiū — u honar Kastusia Kalinoūskaha — miarkujeccia zamianiō u suviazi z kapitalnym ramontam Daminikanskaha klaštaru, na mury z boku Ihnatauskaha zavučku. Jak viadoma, padčas paustańnia 1863 h. klaštar byū zamieniony na vastroh, i naš nacyjanalny hieroj pravijoū tut swaje apošnija dni pierad pakarańiem śmierciu na ūkiskim placu.

Apreča taho, jošč pryzcypowy dazvol na ušanavańnie pamiaci falklarysta, charavoha dyryzora, narodnaha artysta Biełarusi R.Syrmy, pastaviušy memary-

Vostrabramska Maci Boža

*Vostrabramska Maci Boža
Kraska čystaja, pryoža.
Miłaserdzie Tvaje voli
Świecić Vilni u niadoli.*

*U krai našym Ty u čeści,
Niasieš ž nieba dobry vieści!
Ščaście dla našaha kraju
Daješ nam ad Boha z raju!*

*Usia Ciabie Ruś Słavić Biela
I Litva i Polšča cela,
Bo Ty maci miłaściva,
Svaim dzietkam dabratliva. —*

*Ich u smutku paciašaješ,
Słabych, chvorych papraūlaješ!
I chto tolki k Tabie pryjdzie,
To biaz radaści nia vyjdzie.*

*Ty tak kožnamu dahodziš,
Što nadzieju ū sercy zrodziš;
Praž ciabie usie praviny
Darujucca ū Boha Syna!*

R.Šyrmy, pastaviūšy memarynalnuju došku na domie, džiejon pražyū bolš za dziesiač hadoū. Sioleta minula, 100 hadoū ad naradžeńnia Šyrmy, i vielmi važna, kab realizacyja hetaj idei nie zaciahnutasia.

Darečy, hetuju jdeju ščyra padtrymaū Sajuz kampazytaraū Lietuvy. Tut dobra viedajuć, što tvorčy šlach maestra raspačaūsia mienavita ū Vilni. A zasmučaje toje, što muzyčnaje hramadzta Bielarusi vykazała poūnuju abyjakavaść.

Siarod planau biełaruskaj hramady Vilni taksama — pabudova pomnikau na mohiliek Rosy dramaturhu Fr. Alachnoviču i afcheolahu

Ivanu Łuckieviču (sumiesna ž jahonym bratam Antonam). Cakaje tak-sama svajho vyrašeńnia j sprava pomnika na mahile piśmieńnicy Zoški Vieras.

Na vialiki žal, na šlachu realizacyji hetych planau stajać šmatlikija pieraškody j ciažkaści, žviazanyja ž niestabilnym ekanamičnym stanoiščam. I ūsio ž zachady robiacca.

Sioňnia ū hetych spravach asnoūnuju inicyjatyvu prajaūlaje Tavarystva Bielaruskaj Kultury. Svoječasovaje adkryccio toj piersaj, skarynaūskaj, mema-

ryjalnaj doški abyłosia dziakujučy nastojlivaści staršyni Tavarystva sp. Chviedara Niunki.

Adnak, mahnčymaści Tavarystva, jak hramadzkaha zhurtavańnia, vielmi abmiežavanyja. Zdavałasia b, Bielaruś, jakaja stała na šlach da niezaležnaści, džie ūrzastaje zacikaūleńnie svaimi vytokami j historyjaj, pavinna dapamahčy. Bielarusam-vilenčukam zastajecca tolki spadziavacca. Ci ždziejšniacca tyja nadzieji? Budučynia pakaža.

Stary Vilenčuk

Pa staronkach
starych hazet

Zabiū piarun

Vilnia. U časie vialikaj bury ū troch viarstach ad Vilni piarun udaryū u išoušaha pa darozie sielanina, ale jon nie zvaliūsia, a stajaū na miejscy. U hety čas pa tej darozie prajaždžaū druh sielanin, katory spaznaū svajho susieda, akliknuū jaho, kab toj sadziūsi.. i razam ź im pajechaū. Bačačy, što toj ničoha nie adkazvaje i nia kratajecca, jon vyskačyū z kalaski i padyšoūšy, kranuū jaho rukoj i raptam... fihura čalavieka rassypałasia ū popiel. Blizka što saūsim nieprytomny z upudu, pryjechaū sielanin damoū, sklikaū svaich susiedziaū i razam ź imi pajšli da taho miejsca, na katorym stajaū dy rassypaūsia čalaviek. Na tym miejscy znajšli tolki nievialičkuju kučku popieļu.

Naša Niva, 19 lipienia, 1913 h.

Biearuski ūniversyet

Apošnim časam šmat pišuč i havorać ab biełaruskim universytecie. My ūzo pisali ab tym, što Vilnia, Miensk i Viciebsk starajucca adzin pierad druhim, kab hety ūniversyet byū u ich. Najbolš ža starajecca vyprasić sabie toj universyet hor. Vilnia. Vilenskija hramadzkija dziejacieli dastali navat pazvaleńnie paslać u hetaj sprawie deputacyju ū Pieciarburh.

Palaki, choć i nie ab ichnim universytecie huťarka idzie, zaniepakojenja tym, kab Jon nia byū ahnišcam abrusieńnia. Rasiejskija nacyjanalisty bajacca čaho inšaha: jany padazrajuć, što buduč ūniversyet budzie krynicaj apalačańnia.

Ale nichko nie rachujecca ź miajscovym biełaruskim narodam. Bielarusy va ūsioj hetaj sprawie hrajuć rolu taho «miadźviedzia», nie zabitaha jašče, ab skuru katoraha dasużyja palaūničyja kališ-to svarylisia.

Va ūsiu hetuju sprawu ūmiašalisia jašče i pravastaūnyja bractwy Kovienskaj i Vilenskaj

huberniaū dy igradzili razam z sajuzam •iścina russich» ludziej prasić kaho treba, kab nie pazvolili adkryć universytetu, a pasłuchać ichniaje rady i adkryć... pravastaūnuju duchouňu akademiju... Kali hetaj rady pasłuchać, kažuč jany, možna zaraz troch zajcaū zabić: strymać apalačańnie, prypynić, na ūsialaki vypadak, biełarusu i licvinou, katoryja b mahli skarystać z universytem dla svajho «separatyzm», a razam z hetym zmocnić jašče na adnu pazicyju pravastaūnuju vieru.

Ale pakul što z poūnačy, ž Pieciarburhu, nadychodziać niapeūnyja čutki. Vysokija kruhi pryznajuć pieradčasnym davać vyšeju ſku Bielarusi i Litvie — i hrošy niam, i čarod, jak kažuč, nia naš...

Naša Niva, 19 lipienia 1913 h.

Ašukanskija bilety

Siało Kniahinina Vilenskaj hub. Vialejskaha pav. U vioscy Łacevičach Kniahinskaj vołaści, akazałasia takaja sprytnaja baba Matruna, katoraja pačała vypisvać adkul-ta ž Viciebskaj huberni ničkija bilety j pradavać ich susiedziam pa 4 rub. za štuku. Sabraūšy 20 rub., jana pašała ich tym, što vysyłajuc bilety i atrymała ū skoraści 6 pasylak z tavarami rubloū hetak na 12. A tyja, što kuplali ū chitraj baby bilety, sami atrymali pa 4 bilety kožny, kab taksama pradać ich znajomym i, sabraūšy 20 rub., pašać ich žulikam. Skora hetyja pałučki biletai i pradaža ich tak pašyrylisia, što niamu kamu ich pradavać: usie majuć sami pa 4 bilety. Sprytniejšja baby nosiacca ź biletami ažno ū dalejšya vioski, ale ich stul honiać von miotłami. Takim paradkam mnoha ludziej, zapłaciūšy 5 rub., nie atrymali ad ašukancaū tavaru ni na 1 kapiejku. Mnoha chto chacieū nažycza na čužy kišeń, pradaūšy hetyja bilety, ale hetaje šeascie vypała adnej ci druhoj babie — i ūsio. Tak, braty maje, nie haniciesia na čužoje: za čužym pahonišsia, svajo zhubiš.

A i tym babam, što atrymali tavar, nia nadta lohka: ich ciapier lajuć na ūsie baki abmanutyja imi susiedzi.

Naša Niva, 27 vierańnia 1912 h.

U spravie padpiski na biełaruskija hazety

Apošnija kolki dziesiątkaū hadoū, jak u Vilni pierastali vychodzić biełaruskija hazety, miascovyja žychary vypisvali ich z Miensku. Niama čaho j kazać, jakaja ważnaja była rola biełarskich hazet dla vilenčukoū, što nie schacieli vyračysia swaje rodnae movy dy svaje bačkaūščyny. Varta pryhadać taki przykład: kažuć, klub "Siabryna" pačaūsia z taho, što Valańcin Stech i Valdas Banajcis zdabyli adresy vilenčukoū - padpiščykaū "Litaratury i Mastactva" i dasłali im zaprašeñni na ūstanoūcy schod.

Lik čytačou biełarskaj peryjodyki z kožnym hodam pavialičvaūsia i ū 1992 hodzie tolki u Vilni byli dziesiatki padpiščykaū "LiMa", "Spadčyny", "Našaha słova", "Biarozki" i h.d. Lidaram siarod biełarskich wydańniaū byū časopis "Rabotnica i sialanka" — 2,5 tysiačy padpiščykaū na ūsiu Lietuvu.

Ale voś sioleta z drugoho paühodźzia ūsia padpiska biełarskaj presy u Lietuviskaj Respublyki spyniāsia. Katalohaū biełarskich wydańniaū u punktach padpiski nie było. Jak bačym, paūstajuć nia tolki dziaržaūnyja miežy, ale j miežy infarmacyjnyja, što užo zusim kiepska.

Mahčyma, naleta štoś zmienicca, a sioñnia zastajecca adzinaje wyjście — kupiać hazety u šapikach. Dziakavač bohu, "Lietuvos Spauda" zamaūlaje biełarskija časopisy j hazety. Padajem tut statystyku za apošni čas — kolki asobnikaū pastupaje u šapiki "Lietuviskaha Druku", a taksama (u dužkach) — pracent ēpisania niavykuplenych asobnikaū:

Cyrvonaja zmienia 180 (41%), Hołas Radzimy 490 (15%), Litaratura i Mastactva 440 (17%), Nastaūnickaja hazieta 132 (10%), Svaboda 62 (11%), Žviazda 1105 (23%), Bielaruś 100 (10%), Małdosc 30 (16%), Nioman 340 (20%), Spadčyna 25 (12%), Vožyk 205 (1%).

Rabotniki "Lietuviskaha Druku" kažuć, što mohuć pavialičyć zakaz, aby tolki vykupiali. Tamu, šanoūnyja čytačy, raim Vam daviedacca, jaki z bliżejšych Vam šapikaū handluje biełarskaj presaj dy spytac u pradaūca patrebnyja Vam wydańi.

Viedama, kupiać hazety ūrazdrob kaštuje daražej, čym padpiska. Ale hetaksama viedama, što ródnaje słova kaštyje daražej za ūsjalakija hrošy.

Švietłaja Pamiać

Jury Łuckievič

12 žniūnia u Vilni pamior pašla doūhaj chvaroby spadar Jury Łuckievič. Vykazvajem naša ščyraje spačuvańnie rodnym i blizkim niabožčyka.

JURY ŁUCKIEVIČ naradziūsia 22 kastryčnika 1920 h. u Vilni. Skončyū Vilenskuju Biełarskuju Gimnaziju, zatym Techničnaje vučylišča pa specjalnaści elektryka. Pastupiū u Varšauškuju Palitechniku, ale pierad tym musiū adsłužyć u aficerskaj šole polskaha vojska. Tut zastała jaho niamiecka-polskaja vajna 1939 h. Trapiū u niamiecki pałon. Pahadnieńnie miž stalinskim i hitlerušskim režymami stvaryła mahčymaće vyzvalicca z pałonu j viarnucca na radzimu. Tymčasam Vilnia apynułasia u skladzie Lietuvy pierad jaje akančalnaj akupacyjaj bałšavikami. Špiarša stanovišča biespracoūnaha, potym praca pradaūca u mahazynie, dalej uładkavaūsia pa specjalnaści u projektny instytut. U 1941 h. z pačatkam niamiecka-savieckaj vajny pracavaū dyrektaram niapoūnaj siaredniaj škoły u Radaškavičach, paźniej —astaūnikam prahimnazii u Baranavičach. U ekstremalnych umowach vajennaha času ūzhadoūvaū biełarskuju moładź u patryjatyčnym duchu, nie admoviūsia ūziać zbroju u ruki dzieła abarony kraju ad čužyncaū. Pašla vajny u pracesie likvidacyji biełarskaj nacyjanałna ſviadomaj intelihencyji byū represavany, adbyvaū ūniavoleńnie u laheroch na dalokaj Kałymie. Pašla śmierci Stalina viarnuūsia u 1957 h. u rodnuju Vilniu. Z hetaha času pracavaū pa svajoj asnoūnaj specjalnaści, hałoūnym čynam, na elektramantažy u systemie ministerstva budaūnictva respubliki, ažno da vychadu na pensiju. U hetym časie jon byū pazbajleny mahčymaći ūdzielu u biełarskim hramadzkim žyčci, pakolki takoje žyccio u ūmovach Savieckaj Lietuvy było całkam prypyniena. Kali z žjavilisia pieršyja problkiski adradžeńnia biełaruščyny, dyk stan zdaroūja užo nie dazvoliū jamu aktyūna ūdzielniać u hetym ruchu. Pakinuū dačku j syna, jakija užo sioñnia ūpisaliśia u žyccio biełarskaj hramadzkaści Lietuvy.

Siarhiej Vituška

Abjavy, reklama, daviedki, parady

ADRASY J TELEFONY

bielaruskich zhurtavańiaū u Vilni j na Vilenščynie:

Kaardynacyjnaja Rada

Bielaruskich Zhurtavańiaū Vilenščyny.
2019, Vilnia, a/s 1750, Raūhiklas, 25.

Tel: 26-03-17.

Sakratar — Lavon Łuckiewič, tel: 44-90-01.

Tavarystva Bielaruskaj Kultury ū Lietuvie.

Staršynia — Chviedar Niuńka,
tel: 35-55-95.

Klub Amatařaū Bielaruskaj Narodnej Tvorčaści
«Slabryna».

Valańcin Stech, tel: 46-16-24.

Bielaruskaje Tavarystva ū Salečnikach
Piotra Małafiej, tel: (8-250) 5-23-55.

Bielaruskaje Tavarystva ū Hryhiškach.
Mikoła Rulinski, tel: 57-74-32.

Bielaruskaje Tavarystva ū Padbrodždzi.
Ihar Višniakoū, tel: (8-217) 5-43-80.

Tavarystva Bielaruskaj Movy Vilenskaha Kraju. Staršynia — Maryja Matusievič, tel: 44-08-73.

Vilenski Pedahahičny Ūniversyet.

Katedra Bielarusistyki.
2034, Vilnia, vuł. Studentu, 39.
Zahadčyca — Lilieja Płyhańska,
tel: 73-31-01.

RADYJO

Bielaruskaje slova na chvali Lietuvy —
koźniu subotu ū 11.30

pa II prahramie Lietuviskaha radyjo.

Bielaruskaja muzyčnaja pieradača —
koźny čačvier 20.35

pa I prahramie Lietuviskaha radyjo.

Infarmacyjný vypusk na bielaruskaj movie —
koźny dzień u 22.05

pa I prahramie Lietuviskaha radyjo.

I prahrama Bielaruskaha Radyjo ū Miensku —
na doűhich chvalach

Radyjo «Svaboda», bielaruskaja prahrama —
štodnia a hadzinie 6.00-8.00, 17.00-18.00,
20.00-21.00. Na chvalach — 25, 31, 41, 49 m.

Bielaruskaja pieradača Polskaha Radyjo (Varšava) — koźny dzień u 7.30 na chvalach
41, 49 i 200 m, u 21.00 na chvalach 41, 49 m.
Bielaruskaja pieradača Vatykanskaha Radyjo — štodnia a hadzinie 7.20, 21.10 na
chvalach 41, 49 i 185 m.

Bielaruskaja pieradača Radyjo Monte-Karta —
koźniu sieradu ū 19.15 na chvali 31 m.

TV

«Bielaruskaja prahrama» — koźniu subotu,
prykladna ab 11-hadzinie
pa I prahramie LTV.

«Rodny kraj» — u ramkach Televizii Ūschodniaj
Lietuvy na I kanale Polskaje Televizii.

U Vilni pačau pracavać šapik tutejšaj bielaruskaj firmy

HUDA

— Tolki ū nas Vy možacie nabyć šykounyja suveniry, posud, adzieninie z lepšych fabrykaū
bielaruskich mastackich vyrabau.

— Zaūsiody ū prodažy ſviežyja numary bielaruskich hazetaū «Naša Niva», «Vilnia i Kraj»,
bielaruskija knižki j stoūniki.

Adras: Vilnia, praspekt Hiedymina, 27.

Pracujem: štodnia ad 10 da 15 i ad 16 da 19.00, u niadzielu ad 10 da 17.

Vydańnie hazety «Naša Niva».

Adkazny za vypusk Siarhiej Vituška.

Adras: 2001, Vilnia, vuł. Žyhimonta, 12-2,
tel: 22-41-61.

Kab vypisać tydniovik «Vilnia i Kraj», treba
advolnuju sumu hrošaj pieraličyć na adres
Redakcyji, na jmia Ludviki Kardziš.